

ÉLETRAJZ - KARASSZON ESZTER CSELLÓ

„Csellóval a világ körül.” – Gregor Pjatigorszkij könyvének címénél semmi sem jellemzi jobban Karasszon Eszter életét. A csellóművész nő fiatal kora ellenére Európa számos országában – többek között Hollandiában, Ausztriában, Németországban, Olaszországban és Svájcban – adott már koncertet, de fellépett Kínában, Izraelben és az Egyesült Államokban is. A zene születésétől fogva jelen van az életében, zenész családban nőtt fel, négy és fél évesen kapta első hangszerét. „A csellózás sokáig csak játék volt, minden ment magától. Tízéves lehettem, mikor rájöttem, hogy a zenélésnek tétje van, ekkor kezdtem komolyabban gyakorolni.”

Nyolcévesen a legfiatalabb versenyzőként nyert díjat első országos csellóversenyén, azóta számos hazai és nemzetközi versenyen ért el eredményt, legutóbb 2015-ben a Nemzetközi „Popper Dávid” Csellóversenyen győzedelmeskedett. 2016-ban kitüntetéssel, Onczay Csaba osztályában diplomázott a Zeneakadémián. Több alkalommal is sikerrel szerepelt a Starker Jánosról elnevezett országos gordonkaversenyen, 2010-ben Bloomingtonban személyesen is játszhatott a mesternek – a vele való találkozás máig meghatározó élmény számára. A sok verseny ellenére Karasszon Eszter mégsem vallja magát igazi versenyző típusnak. „Nem a versenyek érdekelnek, hanem a zene maga. De hálás vagyok minden versenyért, amelyen részt vehettem, mert mindig olyan oldalamat erősítették meg, amellyel másképp nem foglalkoztam volna. Megtanultam elhagyni a komfortzónámat.”

Karasszon Eszter a szóló mellett értékes kamarazenei sikereket is magáénak tudhat, kamarapartnereivel 2013-ban a Dohnányi Ernő Kamarazene Versenyen győzedelmeskedett. Brahms Klarinéttrióját játszották, s az előadásra felfigyelt Keller András is, aki a Concerto Budapest zenekarába invitálta a csellóművésznőt. Az együttes tagjaként Karasszon Eszter a repertoár és a hangszerismeret szempontjából is értékes rutint tudhat magáénak, és kivételes művészekkel, karmesterekkel dolgozhat együtt nap mint nap. Egy alkalommal Steven Isserlist kísérte a zenekarban Dvořák-csellóversenyével, ekkor történt, hogy a koncert után a Isserlis rögtönzött mesterkurzust tartott a kérésére.

Kamarazene és szólójáték nem válik külön az életében, számára „mindenfajta zene kamarazene”. Ha szólistaként ül a zenekar előtt, akkor is kamarazenél, és bárkivel is játszik együtt, arra törekszik, hogy kialakuljon a kölcsönös kommunikáció közöttük. Szólistaként nemrég Dohnányi D-dúr koncertdarabját adta elő a Zeneakadémián Kovács János vezényletével, akivel különleges összhangban működtek együtt. Ha kamarazenéről van szó, Karasszon Eszter rendszeresen zenél együtt Szabadi Vilmosmal, akivel turnéra utaztak Kínába, nemrég pedig New Yorkban adtak közös koncertet. „Sokat tanultam tőle tartásról és magabiztosságról, zeneileg és emberileg is.”

A csellóművész nő gyakran zenél együtt bátyjával, Karasszon Dénessel, akivel egyetlen lélegzetvételből is értik egymást. A személyes kapcsolat a zene minden területén fontos a számára, és abban hisz, hogy „nem elég csak a darabot ismerni, meg kell érteni a másik személyiségét is. Akár egy zenekarról, akár kamarazenéről van szó, nem véletlenül mondják, hogy együtt kell, hogy dobbanjanak a szívek.”

Az utóbbi időben egyre többet foglalkozik Sosztakovics zenéjével, a Zeneakadémia Nagytermében tartott diplomahangversenyén a zeneszerző 1. csellóversenyét játszotta. „Vonz Sosztakovics zenéjének mélysége, komor vagy épp groteszk világa és mérhetetlen őszintesége. Az 1. csellóverseny előadása mérföldkő volt az életemben, elsősorban a lelkülete miatt. Mindig nagyon fontos számomra, hogy ne csak a hangokhoz közelítsek, hanem a zene lelkéhez is.”

Egyre nagyobb hangsúllyal szerepelnek repertoárján 20. századi és kortárs magyar szerzők – Kodály, Bartók, Dohnányi, Vajda, Gárdonyi – művei. Olyan kortárszenei fesztiválok keretein belül, mint a Hallgatás Napja vagy a pannonhalmi Arcus Temporum Fesztivál, rendszeresen játszik kortárszenét.

Rengeteget utazik, de az utazás csakis akkor érdekli, ha a csellójával, a zenén keresztül láthat világot. A hangversenytermek mellett orgonista édesapja hatására alapvető számára, hogy templomokban is zenél, de ugyanígy élvezi a kötetlenebb, szabadtéri koncerteken és a gyerekeknek szóló programokon való szereplést. „Mindен olyan helyzet vonz, ahol közelebb hozhatom az emberekhez a túlmisztifikált klasszikus zenét. A jó zene nem csak a koncerttermekben él, mindenhol van létjogosultsága.”